

REGÉLŐ.

Pesten vasárnap szeptember 24^{kén} 1837.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Félévi díjja helyben képekkel 5 ft. borítékalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ELBESZÉLÉS.

Tévesztett szerelem

(Folytatás.)

A' szorgos kis gazdaasszony 's Lottival, a' kevéssé durczáska házi kisasszonynyal oly barátságos egyetértő lélek egy bájos jövendőnek békes édenét mosolygá-föl Kistelky édes képzelmeinek; — 's ha még ehhez gondolá szelíd lelkét, nyílt elméjét, 's az érzékeny kegyes jó szívet, — ah, akkor! úgy érzé, hogy ez angyal csak ő neki teremtetett, csak vele lehet boldog, 's nélküle — boldogtalan; mert csak ő lehet különös lényének óvó 's vezérgeniusa. Ugyan is Kistelky lénye valami különös szellemi volt. Ha szöghajfürteit magas homlokán föltűrő, egy anatomo-psychologus ott a' három — képzelő, emlékező, ítélő — észtehetséget, 's a' főnen emelkedő domborulatról kitünőleg az elsőt, fensőbb mértékben állithatá lappangani; — ehhez még igen heves természet is járult. Illy heves képzelő tehetséget óvni, neki jó irányt adni 's vezérleni, az ítélő tehetségnek legkényesb földadása: ha az szabadon vagy iránytalan szárnyra kel, sebes röptével csak hamar áltföllengte a' világot és életet, 's határt nem ismerő szellemként ujakat teremt, mert neki szűk egy világ, kurta a' kis emberélet. Így süllyed sok lángész az ideák 's ábrándok veszélyes tengerébe. — Kistelky ismeré az örvényt, melly sikamló meredekével előtte tátonzott; tudá, hogy attól csak elszánt férjfiass erő, szellemén hathatós uralkodás által menekedhetik; — még is, ha olykor egyedüles óráiban, mintegy felejtkezve magáról, lángszelleme szárnyra szökött, borzadozva rezzent-föl labyrinthos álmaiból: ilyenkor igen is átlátá, hogy illy szellemi lénynek legbiztosabb menedéke csak a' szépnem bájhatalmú ölében révedez, hol szebb valóra serken az élet, — — igen, csak inádot Emmije ölelő karjai közt remélheté szellemisége bátor-ságos óvhelyét; csak általa jó irányát; csak benne vezérgeniussát: 's lehetett-e nemesebb és szentebb célja e' lelki tökéletesbülésnél? — De volt Emmiban oly valami, melly, a' társaságos élethez viszonylag, a' fölséges célét némiképp' kényesítheté: valamelly, szinte bu-

songásig ható, komoly elvonultság, mely Endrének ellentétbeni, föltöbb érzékeny szívvél 's mérsékelt természettel párosult képzelni lelkületéből könnyen magyarázható; — de mint mondám, csak a' társaságos élethez viszonylag; mert ha Kistelky, lángszellemének ábrándjaiból az élet valóira serkenvén Emmije karjain, a' boldogító házasság csendes kis körében, megvetve a' világ zajlatit 's nélkülözve zsi-bongásait, leendő hivatalának 's csak kedves övéinek élni fog, — ugy neki földi menny hajnalong.

Mig hősiünk és hősnéinknek szellemi 's characteristicai lényegét fűr-készve, lelki vizsgálódásokba merülénk, fölteszem, az alatt velek egyiránt haladtunk, 's így most a' város szélén egy kőfalazatos kies kert nyilik-meg előttünk regényes belsejével: egy jól fölkészült üveg-ház, melegágyak, a' legtarkább virágok cserepekben 's ágyazatok-ban, kádakba ültetett citrom- és narancsfák, szökő kút tavacs-kát árasztva maga körül, gyümölcsös a' legkiszemeltebb oltványokkal, egy kényen tenyésző fáival szinte erdőt ábrázoló vadony, a' kert kö-zepén kiterjedt lugas, 's ennek árnyaiban pompás lak, diszesen fes-tett teremével lepik-meg leginkább az elbagadtatott nézőnek szeméit.

Az asztal terítve, 's megrakva virágos diszitmények között külön-féle czukor süteményekkel és gyümölcsökkel.

Ha olvasóim engedik — mit tán egyébként tennem szükséges is —, ebéd alatt elmondom körülményesen az itt hetenként tartatni szokott multságok részletes adatait. Közönségesen (mert, mint fön említve volt, ma Emmi névnapja innepeltetik, 's most a' pompás ebéd e' miatt adatik) e' multságok vasárnaponként esti 5 óra felé veszik kezde-töket az ifjak czéllövészetével.... „Czéllövészet! puska! durranások! —?“ ... No, no! el ne szökdössenek mellőlem — ha kik eddig kö-vetni kegyeskedtek — gyöngéd természetű szépeim; hiszen csak szél-puskát látnak, 's durranást nem hallanak. — Igen, szélpuskát; a' kü-lönbség csak az, hogy töve nagyobb kiterjedésű; mert benne az üreg, hova a' fölszűtt levegő záratik, melly azután a' billentyű elcsettenté-sekor rohanó kitérülésével lökcenti-el csővéből a' czél középpontjára irányzott borostás tövű 's nyilhegyű szegecskét; — következőleg ál-tala az apróbb állatokon sebet, sőt halált is ejthetni. — A' czéllövé-szet helyeül a' vadony közepén nyilas van pázsitos ülőhelyekkel, hol a' szépnem telepszik nézőül, — 's azon ifjút, ki a' középpontot első ta-lálta-el, ügyességeért egyik eleve kijelelt házi vagy vendég kisasszony czéllött jelentésű virágokból vagy falevelekből önkészítette füzérrrel koszorúzza, 's ő az egész multság hősnéje, a' koszorúzott ifjú pedig hőse, mindenben elsőséggel tisztelvék. A' czéllövészetet barátságos

uzsona követi. Végre jó a' táncz a' hős párnak igazgatása mellett, minek csak a' beköszöntő sötétség vet véget.

Az ebéd fogytára közelg 's befejeztetik. Majd czéllövészetre került a' sor. A' szépnem helyet foglal, 's az ifjúság kis távulságban sikra áll. Már az egész sor megkisérté ügyességét: de a' középpontot kisebb nagyobb mér-közzel hibázta. A' verseny többször ismételtetik, de mind hasztalan. — A' figyelmező, valahányszor Kistelkyre jött a' sor, Emminek vágyakodva ráfeszült szemiből igen sokat olvashatott. — Még csak öt percz vala hátra a' czéllövészetre kiszabott időből; de a' középpont sértetlen maradt. Emmi búskomolyan kendőjébe takargatja eddig ölében tartott füzérképét, mintha jelentené alája vetni magát a' sors ellene daczoló kényének. Az ifjak szégyenkedve még egyszer 's végre uj lelkesedéssel veszik célba a' boszantó középpontot: de megint sikeretlenül. Kistelkyt érte a' sor. Most minden szem a' még egyetlen sorsfira tapad; csak Emma fordult-el, kétség és remény közt tépelődve. Kistelky czéloz, csetten a' billentyű, 's — „talált!“ riadoz minden ajakból, és véget nem érő taps között Kistelky két ifjútól Emmihez vezettetik, ki az elébe térdelőnek fejére tölgylevelekből mesterségesen összeaggatott, égi kék és fejér selyem-szalaggal diszesített, kis füzérkét tesz, 's lágy komoly hangon e' szókat rebegé: „Légy férjfi, erős lelkű, 's állhatatos, mint a' századok viharaival daczoló tölgy; legyen szived tiszta mint a' hó, 's teremődhez és embertársaidhoz hív mint az ég!“ — Kistelky kezét csókolva fölállott, — rajta nagy belső megilletődést lehetett észrevenni; a' remegő kéz, melyet a' koszorú-főltévésnél homlokán érezett, 's a' lány komoly hang, olly hatalmas, mint valamely tulvilági geniusnak szózata, lelke mélyéig hatott 's egész valóját megfoghatlan szellemi elmerültségbe ragadá: — de ha szemügyre vesszük Emmi belsejét is, csaknem hasonló lelki állapotra találunk. A' véletlen teljesülés, az előtte térdre hulló ifjúnak szokatlan tekintete, 's a' kézcsokoló ajak tüzelelete szívében a' rég sejtett titkos érzeményt föllobbantotta, mely a' gyenge keblet fődobogó rendületbe hozá.

Most a' társaság a' kastélyba fölbballagván, tánczra kelt. Soha tánczó pár nem szorítá-át egymást hevesebben, mint most érzelmök lángzatában Emmi és Kistelky, — szélesebb lebegtőkben magukat egekbe föllengeni véleik, ott együtt üdvezüldöők.

Keringő, cotillon, menuett à quatre, ecossaise, polonaise, orosz 's francia quadrillek, és a' befejező méltóságos lassú magyar, szünettel fölváltva, valának divatosb táncznameik.

Illy szünet alkalmával Déky és Kistelky, középen Emmi vezetőik, a' lugas egyik hosszabb utcájában a' többtől hátramaradtak,

hol egyik márványpadra letelepedve a' beszélgetésbe annyira elmerültek, hogy a' füleikbe ható hangászatnak bájos zenéje sem csalhatá-föl tüstént a' tánczterembe őket. Majd fölkerelkedvén visszafordultak, 's már mintegy két száz lépésnyit haladtak, midőn Déki ültök-nél szin-leg elhagyott zsebkendőjeért visszafutásra engedelmet kér 's távozik; de sajátlag terve volt a' szerelmes pár titkába beavatottnak, hogy a' két, ártatlan szeméremből egymáshoz közeledni még bátoratlan, szív-nek alkalmat adjon; készakarva aprózá lépteit, mit Kistelky látván, zsebéből egy papiros - tekercset von elő, kibontja, 's

„Fogadja el csekélységemtől névnap-i ajándéku-l mássát széplelkű kisasszony!” — esdekel Kistelky a' jobb-ján csüg-gő lánykához.

„Mikor? hogyan? 's ki által?” — kér-di meglepetve Emmi, 's az arc-kép után nyúl.

„Csekélységem műve képzelet után” — felelé Kistelky szerényen.

„S a' képzelet élénk lehetett, sőt kellett lennie, hogy a' máso-lat a' valóhoz olly igen közelíthetett” — jegyzé-meg Emmi szendén és nyájasan.

„Ah, élénk! olly élénk, mint itt van, mint szívem-nek legszen-tebb ideálja” — felelé Kistelky hevesen, 's a' szava-kat, mellyeket még mondani akart, de a' félénk és szemér-mes tartozkodás visszafojtott ke-blének mélyére, innen a' lángok fölkapák és szemé-be villogtaták olly varázs hatalom-mal, hogy Emmiben az érzékeny gyengéd szívet meg-rendíték, 's az elragadtatott leány bal-ját tartó vezetőjének kezét szí-vére szorítá.

Az ég lehajolni látszott, 's magá-hoz emelni a' boldogokat; — de én Kistelky 's Emmi lelkét nem birom, hogy leírjam érzelmöket! — csak azt mondom, hogy az olly le-hete, mellyben a' lélek bonta-kozva a' testiség porbilinc-séből, egy szelle-mi létbe emelkedik, 's ki-mondhatlan báj- és kéjgyönyörben élve-dez.

Kistelky 's Emmi mintegy varázs-álomból serkene.

„Legyen a' kép — szó-lamlék Kistelky, 's Emmi mássá-ra mutat — e' kép legyen bizony-sága a' perczek-nek, mellyek veled, szívem-nek angyala, megáldottak!”

„S légy te ollyan, mint diadalko-szorú-d! és Emmid üd-vezült!” — sohajtá Emmi komolyan.

Most helyzetbe tevék magukat, mert Déky — kitől óvakodva most figyelék lépteit — a' padhoz ért 's visszafordulni készült; ők is megfordultak, 's Emmi ... sikoltva egy ott álló koros urnak lábai-hoz rogyik; de a' ki őt csak hamar fölemeli, 's

„Ki az úr?” — szóllítja Kistelkyt komoran.

„S ki az úr? ha bátor-kodom én is kérdeni!” — hebegé Kistelky.

„A' kérdést első én tevém; feleljen az úr! — dörgé az ismeretlen komor hangon, míg Emma annak keblén ájuldozék.

„Kistelky Endre, kir. táblai jegyző, tarnóci közbirt...“

„Elég! — rivalkodék bosszúsan az ismeretlen — én ez elcsábítottnak atyja vagyok; — takarodjék! — 's Emmiit magával vonzóla.

Dermedezve, mint egy kődarab, álla ott Kistelky érzeteinek iszonyúságában, eget földet vélt összehajlongani 's magát közé lapulni; de csak hamar összeszedvén eszméletét, az arczképet — mert azt Emmi lerogytában elejté — fölkapá, 's a' kertből elrobogott.

(Folytatása következik.)

PESTI VIZSGÁLÓ.

Buda szépülése. — Nehány év óta Budán, melly még a' hajdanzerrű városok bélyegét viseli, némi említést érdemlő czélirányos változások történtek.

A' bástyáknak egy része kiujtattván barátságosb tekintettel néz a' vándorra: ez ellenben díszesebb alakot lát az ifjult agg matronán. Illy nézetből nyert az erősítmenyi igazgatóság (Fortifications-Direction) a' mérnöki-karnak (Genie-Corps) határozott pénz segedelmével szabadságot, a' várpalotai kapu alatti utnak, melly alatt a' közlekedés veszélyes volt, szélesbítésére. A' munka már végéhez közelg, 's folyó hó 25-én az új kapu alatt kocsik 's gyalogok szabadon járhatnak. Két ölnyi térrel szélesült a' nyílás, 's az alacsony régi kapu, melly alatt jól megrakott szénás szekér bajosan haladhatott-át, még egyszer olly magas lön, mint volt. Buda városa pedig czélirányosan fogja alját kiköveztetni.

A' bécsi kapunál, hol a' gyalogok örökös veszélyezés félelmének voltak a' szűk nyíláson ügető kocsik által kitéve, hasonlólag ajtó töretett-ki amazoknak részére. A' középső ivhajlást pedig, mint a' közlekedést gátolót, lerontatá az erősítési igazgatóság.

A' Krisztina-városra néző bástya alatt, fákkal szegélyezett kocsis- és gyalog-utat készítettett az igazgatóság, mellyen a' kocsizók 's lovaglók kellemes sétákat tehetnek. — Minden laknyából 's katonai épületből utszára vezető csatornák vonattak-ki az urak utzáján 's a' fő piacon vonandó csatorna létesítéseül, melly által ez utszák szabályoztathatók lesznek, 's a' házak eleje járdával diszithetendő, mint az már minden katonai épületnél 's néhány más házaknál megtörtént.

A' vizi kaputól levezető hegy-oldali úgy nevezett új utról minden onladvány-porond letakarittatik, 's a' lejtőzeten egy 300 négyszög ölnyi félkerekded terület készül. E' már munkában álló tér jövő tavaszon megfövenyezve, fával beültetve, és padokkal ellátva, majus 30-án, mint ő es. kir. fölsége név ünnepén hármas katonai hangászkar zengedezései közt fölavattatik. Biztosan hiszszük, hogy, Pestnek lakóit ez új sétatér, melly már délután négy óraker árnyékban leend, át fogja édesgetni.

Ha még hozzá gondoljuk, hogy a' néhány év múlva elkészülendő lánchid Tierney Clark angol hidépitész urnak terve szerint a' Dunába épített két kőoszlopra erősítve a' budai élelemtár és pesti Nákó (Deron)-háznak egyenes irányába jövend: átlátja kiki, hogy ama félkerekded tér az új hidő felett

leend, és e' sétatér a' pestiekhez oly közel esik, hogy néhány percz mulva irányai alatt sáfálhatnak, 's így e' sétatér Pestnek több izben sajuosan érzett egyik szükségét pótolandja-ki.

INNEPLÉS.

Portugali halászat vigalom. — A' megyei városoknak egyik legkedvesebb tavaszi ünnepe a' halászat, közel vagy órákra fekvő folyamokban is; mert itt, valamint a' vadászat szabad, a' halászat sincs más időben korlátozva, csak nősítés idején, midőn kemény büntetés alatt tilalmaztatik, nehogy aprilisban 's májusban az ívás megzavartassék; de mivel ez időben lehet legtöbb halat 's legkönnyebb módon fogni, mert ezereknét tódulnak a' kövessés, sekély helyekre, hol tojni szoktak, e' törvény éppen oly kevésé tartatik-meg, mint más hasonló; és éppen azok hágják-át előbb, kiknek védeni kellene. Leginkább a' bőjt, különösen ha későre esik, ezen multságoknak időszaka, melyre a' halászatot adó család barátait meghijja; de többnyire gazdag kolostorok perjelei szokták azokat adni. Már néhány nappal előbb megjelenik a' folyam-partokon lakó halászsoknak, hogyi hálóikkal egy kényelmes 's árnyékos helyen megjelenjenek. Végre feltűnik a' kitűzött nap, a' perjel lovon vagy ökrös szekeren jő a' szakácsokkal 's minden asztali és konyhai készülettel. — A' szorgalmas szakács vagy szakácsné már eleve mindent kosarakba rakott, melyeket szolgálk 's izmos szolgálók fejőken előre kivisznek; még csak só, fűszert, gyökeret és vörös hagymát sem feledve honn. Egyik kosárban főzés, sütés és pörköléshez megkívántató edények, fa-kalanak és vaslábak, másban tányérok, tálak, szilkek, kések villák és kalanak (a' három utósó tárgy többnyire nehéz ezüstből, hófehér abrosszal fedve) vannak elrakva. Nagy öblös kannához hasonló üveg-poharak sem maradának honn; belőlek a' vizet gyomorba önteni, később bort is inni; midőn már a' felre vetett kis poharak után, vagy azoknak csekély számú esetében, illy talpasok kerülnek sorra. Harmadik kosárban nagy kecske-tömlők, a' szőlőnek arany nedvével töltöttek, hevernek, egy hozzájuk mellékelt nagy réz fenekű ökör-szaruvál, melynek tágas öblét csemege-bor tölté-be. De mesterséges esinos lakat is örzi e' becses nedvet, melynek kulcsa a' perjel övéről csügg le. Ismét más kosárban cukrászi művek, mint szörppel készült fánkok, édes ris, mézes haluska, mandola-torta, az izes, féreg-idomban készített tök, a' fejr-tészta, 's több efféle. Órlött kávé és kávé edény foglalja-el a' nagyobb főző edények üregeit. Las-sanként a' hivatalos vendégek is érkeznek, részint kocsin részint öszvéreken 's lovakon; a' halászok ez alatt már egy gyalmot kivontak, száraz gesztenye gallyakból magasan lobogó tüzet élesztve, hogy a' vendégeknek fris halból reggeli készíttethessenek. Most másodsor vetik-meg a' hálókat; fél meztelen, fog-vaczogva állanak a' halászok tűz mellett; mert bár melegen süt a' tavaszi nap, még is jéghideg a' folyók ágya. Ha végre minden csoport elérkezett, árnyékos gesztenyefák alatt a' pázsit lágy selymére telepednek; cselédek, szolgálók reggelinek készitendő apró halak sütése 's pörkölésével foglalatoskodnak; egy fürge ficzkó, ki sem úr sem szolgál, sem fő sem aljas néposztályhoz nem tartozik, egy hasznos egymí, ki mindenhez ért, minden ünneplésnél elintéző, rendre ügyelő, a' gazda tisztét viseli, 's mindenről, még a' vendégek kényelméről is, gondolkozik. A' halászok is megkapván reggeli italukat 's eledelőket, midőn így mindennek gyomra elégtételt nyert, azon helyre mennek, hol a' háló megvetve áll. Vidoran szöknek a' nap-barnította

szőrös tagú, ideges halászok a' folyó mélyébe, hol annak öble van; mert most csupán nagy halakra van czél, mellyek leginkább magas partok alatt szoktak tartozkodni, onnan öket a' háló felé hajtandók; itt lehet bámulni e' vizi emberek bűvári ügyességét, melly szintén egy része a' mulatsági egészeknek. — 70 éves aggastyánok is találkoznak közöttük, kik szintén olly ügyes úszók, 's több percig víz alatt tartozkodók, mint 20 évű ifjak. Illy alkalmalgyakran 20—30 fontos csukák és más halak is fogatnak. — A' halászok azonban napról napra inkább panaszkodnak a' fogyó halak miatt; mit csudálni nem is lehet, midőn így ívás ideje alatt sok kifogatván, milliónyi tojás semmivé lesz. Így fogy-el a' vadak száma is, midőn törvény ellenére fajzás alkalmakor százanként sújtatnak-le. Ha szerencsés huzást tettek a' halászok, mellyből száz ember jól lakozhatik, egy huzással megelégesznek. — Most kezdődik még csak az élénk konyhai munka, melylyel az uraság ugyan keveset gondol. A' fogott halak közül először a' helyben megfőzetendők választatnak-ki, ezután, mellyeket a' vendéglő maga szükségére haza akar vitetni; végre, mellyeket barátainak, jótevőinek akar küldeni. A' környék tisztviselőiről, kolostorok perjeleiről sem szoktak megfeledkezni, 's többnyire ezek elsők, kikről megemlékeznek. — Mig az ebéd elkészül, fák árnya alatti sétálással, vagy más időtöltéssel mulatják a' vendégek magukat. Gítár el nem maradhat illyes mulatságokból, vagy a' társaságnak valamelyik tagját teszik elménczkedésük tárgyaul. Az öreg halászok között is sok van, ki csudás kalandjainak elbeszélésével ámitja a' bámulókat, vagy ha jó tánczos, mesterségét kell megmutatnia. Ez esetben valamelyik szakácsné oda hagyván fazekait sikra lép, és ketten alsó testüknek ügyes mozgatasát bámultatják; lábaik itt nem igen fűgőbbek, mint a' tánczoló medvéé. De az ágyék- 's has-mozgások perezkenként sebesebbek lesznek; a' tánczos folyvást nő, 's tánczosnéja mindég apad, úgy, hogy végre alfele majd a' földet éri. Nevetnek, tapsolnak, a' halász pohár-bort kap, 's a' szakácsné fazekaihoz lát. Illy alkalmalgyakran koronként fandangót, foffát, bombinhát 's a' t. is tánczolnak, mellyekben több pár vesz részt vigadva. De mind ezen tánczoknál a' láb-ügyesség csak mellék-dolog.

KÜLÖNFÉLE.

Könyvárusi triumviratusság. Külföldi hírlapok szerint jelenleg három férjfiú uralkodik (?) a' könyvárusi birodalmon. Vezér uralkodó báro Cotta, a' „közönséges hírlap“ 6 literaturai folyóirat, stuttgarti, tübingeni, augsburgi és müncheni alapítványok tulajdonosa, 300—400 írónak kényura. Goethe, Schiller, Herder és Uhland műveinek szabadalmas kiadója. — Második király, Reimer úr Berlinben, Jean Paul, Tieck, Kleist Henrik, Müller János, Novalis és Schlegel műveinek birtokjogos tulajdonosa. — Harmadik uralkodója e' könyv kiadási világnak Brockhaus Lipésében, egy literaturai mulattató lapnak, mellybe 100 írónál (?) több dolgozik, kiadója. A' Conversations lexiconnak nevezet nép-encyklopaediáján hasonlag sok tudós dolgozik. Amaz óriási vállalkozatnak, Ersch és Gruber, 200 kötetet haladó „tudományok és művészetek encyklopediája“ kiadásának vezetője, mellynek kidolgozásán német országnak szinte minden tudósa munkálkodik.

A' feldult vendéghaj-tár. Meissen környékén bizonyos aggszóló-birtokos minden vendéghajat, mellyet valaha hordozott 's félre tett, gondosan ládába rakogatván, egy régi belakatolt mulató házba vitetett, azon kü-

lönös de nem szokatlan hiedelemben élén, hogy köntösök 's más illyesek, melyeket már valaki hordozott, régi tulajdonosára befolyással lennének, ha mások hordoznák. — Midőn 1813-nak őszén a' Kozákok Meisznak átellenben az Elba jobb partján táboroznának, némelly borházat feldulva, a' fenn említett vendéghaj-tárba is eljutottak., 's mint bámultak-el, kiki képzelheti, midőn a' keményen belakatolt épületben, hol drágaságokat vétek lenni, vendég-hajaknál egyebet nem találtak. Egymást kikaczagván, füstbe ment reményök feletti boszújokban, a' vendég-hajakat szőlő karókra sorban aggaták. E' tekintet neveltséges volt, de a' tul parton tanyázó Francziákra nézve csábító. Ezek a' vendég-hajas karókat Kozákoknak nézvéen sűrűen lődöztek reájok, mi felett a' Kozákok majd megszakadtak neveltükben. De a' birtokos, keserű könyüket sirt-feldult vendég-haj-tára felett.

EMLÉKMONDÁS.

Gyengeség.

A' gyengeségeket csak olyan ócsálja,
Ki tulajdon keblét érezvén vétkesnek
Korom mellett akar tetszeni fényesnek.

VERSEGHY.

Barátság.

A' hol baráti érzet nincs
Disztelen ott a' földi kincs.

HRABOVSKY után K. H. K. J.

Hiúság. Valamint maga szerencsését magának, úgy szerencsétlenségét másnak szokta tulajdonítani az emberi hiúság.

FÁY ANDRÁS.

Öröm. Ha a' keserűség kelyhét egészen kiürítjük, annál edesebb éle-
mény az öröm.

Mme d AULNOY után S. KAROLINA.

Gondolatok. Az erényes lélek, melly saját gyengeségét megismeri,
a' bölcseségnek fele utját már elérte.

Senkinek sincs álnokabb hizelkedője, ki annyira tudna vakítani, mint ön
szeretete.

SZÁVICS.

Visszás rejtvény.

Érdekes tünemény lehetek a' légben,
Ha szemed elmereng a' vidék deleben:
Fából vagy szövetből kedvelt játék vagyok,
Sőt mint ilyen édes étkül szolgálhatok.
Czérna is lehetek, 's falu vagy Nyitrában,
Vagy Hevesben. — Három jel van egy tagomban,
De csupán két betű; 's bár milly oldalamról
Olvass, mindig egyet mondasz - ki szavamból.

V.

Előbbi rejtvény: Nap.

Kérelem. Az évnegyedes t. előfizetők kérietnek, hogy jövő évnegyedre járandó Regélőjek iránt minél előbb méltóztassanak rendeltést tenni, hogy e' szerint szakadatlanul küldhessük nekik lapjaikat.

Szerkezi Róthkrepfábor, halpiacson alul a' Duna partján. 114. szám alatt.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utsza 612.